

ventes regulerede i den nærmeste Fremtid med Virkning fra indeværende Finansaars Begyndelse, har Regeringen ment, at det Tidspunkt nu maatte være kommet, da man kan skride til en Indskrænkning af Dyrtidslovgivningen, hvilken Lovgivning har stillet meget store Krav til Statens og Kommunernes Kasser.

En delvis Fornyelse af Dyrtidslovgivningen maa man dog imidlertid anse for nødvendig; en Ophævelse af Dyrtidslovgivningen paa det nuværende Tidspunkt vilde formentlig medføre ubillige Resultater for den vanskelig stillede Del af Befolkningen, hvorimod det skønnes rigtigere efterhaanden at søge gennemført en gradvis Indskrænkning af de ved denne Lovgivning hjemlede Udgifter.

Ud fra disse Betragtninger har man udarbejdet nærværende Lovforslag, hvorved Dyrtidslovgivningen — med Undtagelse af Lovens § 1 — foreslaas forlænget for 4 Maaneder. Til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Særlig af Hensyn til København, Frederiksberg og Købstadkommunerne har man anset det for ønskeligt at bibeholde Bestemmelsen om Prisregulering paa Brændsel, Gas og Belysning. Statens Tilskud er foreslaaet fastsat til 2 Kr.; for saavidt muligt at sikre, at Tilskuddet kun anvendes i de Kommuner, hvor der virkelig haves Trang til saadan Regulering, er det foreslaaet, at Kommunerne skal deltage i Udgifterne med $\frac{1}{3}$.

Til § 2.

Man har ment, at det i hvert Fald for Tiden ikke vil være nødvendigt at forlænge Gyldigheden af Dyrtidsloven af 13. Juli 1918 § 2 angaaende Regulering af Prisen paa Brændsel, Gas og Belysning for Statskassens Regning, hvorimod de øvrige Bestemmelser i nævnte Lov er foreslaaet forlængede.

Maksimumsbeløbet foreslaas sat til 3 Kr. pr. Indbygger i Lovens Gyldighedsperiode, altsaa 75 Øre maanedlig pr. Indbygger.

Til § 3.

Paragraffen svarer til Bestemmelsen i Lov Nr. 190 af 1. April 1919, § 4.

Til § 4.

Kommunernes Udgifter ifølge Dyrtidslovgivningen bør formentlig ligesom hidtil dækkes gennem Tillægsskat.

De i Dyrtidslov af 13. Juli 1918, § 8, nævnte Formaal udover Udgifter ifølge selve Dyrtidsloven, hvortil Tillægsskat kan udskrives, er:

- a. Udgifter ved Udbetaling af Dyrtids-hjælp til kommunale Tjenestemænd og Arbejdere, forsaavidt Hjælpens Størrelse ikke overstiger, hvad der er eller maatte blive fastsat for Statens Tjenestemænd.
- b. Kommunens Andel i Understøttelser til indkaldte værnepligtiges Familier ifølge Lov Nr. 162 af 7. August 1914 og senere Forlængelseslove.
- c. Kommunens Andel af ekstraordinær Forhøjelse af Alderdomsunderstøttelse vedtaget i Henhold til ministerielle Cirkulærer.

I Overensstemmelse med et af Gentofte Sogneraad udtalt Ønske (Bilag 9) har man foreslaaet, at Maksimumsgrænsen for Fritagelse for Tillægsskat fastsættes til 10 000 Kr.s Indtægt i denne Kommune ligesom i Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Til § 5.

Et lignende Beløb stillede til Raadighed ved Lov af 20. Marts 1918, § 4.

Til § 6.

En tilsvarende Bestemmelse har været gældende siden Regnskabsaaret 1915—16, jfr. for 1918—19 Lov 20. Marts 1918, § 5.